

Regeringens proposition

1983/84: 193

om slopande av särskild självdeklaration för fysiska personer, m. m.;

beslutad den 5 april 1984.

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll ovannämnda dag.

På regeringens vägnar

SVANTE LUNDKVIST

KJELL-OLOF FELDT

Propositionens huvudsakliga innehåll

Som ett led i strävandena att förenkla deklarations- och taxeringsförfarandet föreslås i propositionen att den särskilda självdeklaration som en skattskyldig f. n. i vissa fall skall avge i annan kommun än hemortskommunen skall slopas för fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser. De förvärvskällor som dessa skattskyldiga har i annan kommun än hemortskommunen skall i stället redovisas i den allmänna självdeklarationen, som lämnas i hemortskommunen. Vidare föreslås att taxeringsnämnden i hemortskommunen skall taxera de berörda skattskyldiga även för inkomsterna i andra kommuner. De som saknar hemortskommun i landet föreslås bli taxerade i det för riket gemensamma distriktet.

Det nya förfarandet föreslås gälla fr. o. m. 1985 års taxering.

I propositionen föreslås också att den allmänna fastighetstaxeringen som skulle ha ägt rum år 1987 framflyttas till år 1988.

1 Förslag till**Lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623)**

Härigenom föreskrivs att 4 §, 24 § 3 mom., 25 och 116 j §§ taxeringslagen (1956: 623)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***4 §²**

Län indelas i *lokala taxeringsdistrikt* och *särskilda taxeringsdistrikt*.

Lokalt taxeringsdistrikt omfattar kommun eller del av kommun. För varje lokalt taxeringsdistrikt skall finnas en lokal taxeringsnämnd som verkställer taxering inom distriktet, om ej annat följer av tredje eller fjärde stycket.

Särskilt taxeringsdistrikt omfattar kommun, del av kommun eller flera kommuner. Kommun eller del av kommun får ingå i två eller flera särskilda taxeringsdistrikt. För varje särskilt taxeringsdistrikt skall finnas en särskild taxeringsnämnd, som verkställer taxering inom distriktet. I särskilt taxeringsdistrikt skall, om ej annat följer av fjärde stycket, taxeras fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser, vilkas inkomstförhållanden är mera invecklade samt andra skattskyldiga än fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser. Till sådant distrikt får också hänföras annan skattskyldig än som nu har sagts om det är påkallat med hänsyn till taxeringsarbetet.

Lokalt taxeringsdistrikt omfattar kommun eller del av kommun. För varje lokalt taxeringsdistrikt skall finnas en lokal taxeringsnämnd som, om inte annat följer av tredje eller fjärde stycket, verkställer taxering av fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser som med tillämpning av bestämmelserna om hemortskommun hör till distriktet.

Särskilt taxeringsdistrikt omfattar kommun, del av kommun eller flera kommuner. Kommun eller del av kommun får ingå i två eller flera särskilda taxeringsdistrikt. För varje särskilt taxeringsdistrikt skall finnas en särskild taxeringsnämnd. Denna verkställer taxering av fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser som med tillämpning av bestämmelserna om hemortskommun hör till distriktet, om inkomstförhållandena är mera invecklade eller om det är påkallat med hänsyn till taxeringsarbetet. Särskild taxeringsnämnd verkställer också taxering av annan skattskyldig än fysisk person, dödsbo och familjestiftelse, dels till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt, om den skattskyldige med tillämpning av bestämmelserna om hemortskommun hör till distriktet, dels till kommunal inkomstskatt för inkomst, som med tillämpning av bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370) om beskattningssort är hänförlig till distriktet.

¹ Lagen omtryckt 1971: 399.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 773.

² Senaste lydelse 1978: 928.

Nuvarande lydelse

Hela riket utgör ett gemensamt taxeringsdistrikt, i vilket gemensam taxeringsnämnd verkställer dels taxering till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt av skattskyldiga, som saknar hemortskommun i riket, dels taxering till kommunal inkomstskatt, som skall ske för gemensamt kommunalt ändamål. Taxering för gemensamt kommunalt ändamål anses ske för beskattning i särskild kommun.

Föreslagen lydelse

Hela riket utgör ett gemensamt taxeringsdistrikt. I distriktet verkställer gemensam taxeringsnämnd taxering av fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser, som saknar hemortskommun i riket. Sådan nämnd verkställer också taxering av annan skattskyldig än fysisk person, dödsbo och familjestiftelse, dels till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt, om den skattskyldige saknar hemortskommun i riket, dels till kommunal inkomstskatt, om taxeringen skall ske för gemensamt kommunalt ändamål. Taxering för gemensamt kommunalt ändamål anses ske för beskattning i särskild kommun.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva om indelning i taxeringsdistrikt och om taxeringsnämnds verksamhetsområde med avvikelser från vad som eljest följer av denna paragraf.

24 §

3 mom. Deklarationsskyldig, som är fysisk person, oskift dödsbo eller familjestiftelse och som är skattskyldig till statlig inkomstskatt eller statlig förmögenhetsskatt, skall avgiva dels i den kommun, där han var mantalsskriven för året näst före taxeringsåret eller, utan att hava varit mantalsskriven, är skattskyldig till sådan skatt, allmän självdeklaration till ledning vid taxering till nämnda skatter och till kommunal inkomstskatt i samma kommun, dels i varje annan kommun, där han är skattskyldig till kommunal inkomstskatt, särskild självdeklaration till ledning vid taxering till sådan skatt. Här avsedd deklarationsskyldig, som icke är skattskyldig till statlig inkomstskatt eller statlig förmögenhetsskatt, skall avgiva särskild självdeklaration i varje kommun, där han är skattskyldig till kommunal inkomstskatt.

3 mom. Deklarationsskyldig, som är fysisk person, dödsbo eller familjestiftelse skall avge allmän självdeklaration.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

25 §³

Allmän självdeklaration skall upptaga:

1) den skattskyldiges namn och postadress, hemortskommun, där sådan finnes, och hemvist därstädes, personnummer samt nummer å för honom utfärdad skattsedel å preliminär skatt för året näst före taxeringsåret ävensom beträffande utlänning nationalitet, beträffande utländsk juridisk person det land, där styrelsen haft sitt säte, samt beträffande skattskyldig, som allenast under någon del av beskattningsåret varit i riket bosatt, uppgift om den tid, han sålunda haft bostad härstädes,

2) alla förvärvskällor, beträffande vilka skattskyldighet för beskattningsåret åligger den skattskyldige; och skall därvid i fråga om förvärvskälla, i vilken skattepliktig fastighet ingått, särskilt angivas dels beskaffenheten av den skattskyldiges innehav av fastigheten, dels fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret eller, om sådant värde det året icke varit fastigheten åsatt, dess eljest antagliga värde vid taxeringsårets ingång, dels ock, därest fastigheten icke ingått i förvärvskällan under hela beskattningsåret eller fastigheten ingått däri endast till viss del, huru lång tid eller till vilken del fastigheten sålunda ingått i förvärvskällan,

3) de intäkter och de avdrag, som äro att hänföra till varje förvärvskälla, dock att ersättning, som enligt bestämmelserna i 37 § 1 mom. 1.g) icke behöver upptagas i kontrolluppgift, ej heller behöver upptagas i deklarationen såsom intäkt,

4) de allmänna avdrag, som den skattskyldige yrkar få tillgodonjuta vid taxeringen.

5) den skattskyldiges tillgångar och skulder vid slutet av beskattningsåret, ändå att förmögenheten icke uppgår till skattepliktigt belopp, dock endast om och i den mån skattskyldighet för förmögenhet åligger honom,

6) beloppet av den preliminära skatt, som genom skatteavdrag erlagts för året näst före taxeringsåret, ävensom

7) garantibelopp, vilket skall upptagas såsom skattepliktig inkomst för den skattskyldige i dennes hemortskommun,

7) garantibelopp, dock för annan skattskyldig än fysisk person, dödsbo eller familjestiftelse endast om beloppet skall tas upp som skattepliktig inkomst i den skattskyldiges hemortskommun,

8) om deklarationen avser fåmansföretag, delägares eller honom närstående persons namn, personnummer och adress och i förekommande fall aktie- eller andelsinnehav tillika med angivande av röstvärde; om olika röstvärden förekomma, dock att uppgifter icke behöva lämnas för närstående person, som ej uppburit ersättning från, träffat avtal eller haft annat därmed jämförligt förhållande med företaget,

9) räntetillägg som skall beaktas vid fastställande av underlag för tilläggsbelopp samt grunderna för beräkning av räntetillägget.

Allmän självdeklaration skall därjämte innehålla de uppgifter, som för särskilda fall föreskrivas i denna lag eller som erfordras för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring.

Ha makar, som ingått äktenskap före ingången av beskattningsåret och under detta år levt tillsammans, var för sig inkomst att taxera enligt lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt, skall vardera maken uppgiva huruvida

³ Senaste lydelse 1983: 444.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

inkomst av förvärvskälla är A-inkomst eller B-inkomst enligt 9 § 3 mom. nämnda lag. Vad nu sagts om makar skall i tillämpliga delar jämväl gälla i fråga om skattskyldiga som avses i 65 § sista stycket kommunalskattelagen (1928: 370).

Har skattskyldig under beskattningsåret varit gift, skall han jämväl uppgiva sådan boets eller andra makens inkomst och förmögenhet, över vilken förvaltningen rättsligen tillkommit honom. Åligger skattskyldigheten andra maken, skall uppgiften lämnas å särskild blankett. Då skattskyldig skall taxeras för barns eller annans förmögenhet, skall uppgift lämnas jämväl om sådan förmögenhet.

Belopp, som upptagas i självdeklaration, skola utföras i hela krontal, så att överskjutande öretal bortfalla.

116 j §⁴

Fråga om särskild avgift prövas, såvitt gäller taxeringsnämndens beslut samt vid rättelse av taxering enligt 72 a §, av den lokala skattemyndigheten i det fögderi där beskattningssorten är belägen. I fall som avses i 24 § 2 mom. prövas dock fråga om sådan avgift av den lokala skattemyndighet som länsstyrelsen bestämmer.

För fysisk person, dödsbo och familjestiftelse prövas fråga om särskild avgift, såvitt gäller taxeringsnämndens beslut samt vid rättelse av taxering enligt 72 a eller 72 b §, av den lokala skattemyndigheten i det fögderi där hemortskommunen är belägen. Saknar en sådan skattskyldig hemortskommun i riket skall fråga om sådan avgift prövas av den lokala skattemyndigheten i Stockholms fögderi. För andra skattskyldiga än som angetts i första meningen prövas fråga om särskild avgift av den lokala skattemyndighet som länsstyrelsen bestämmer.

Fråga om undanröjande enligt 116 d § första stycket skall prövas av den lokala skattemyndigheten om taxeringsnämnden har omprövat sitt taxeringsbeslut på grundval av den inkomna självdeklarationen. I annat fall skall frågan prövas av länsrätten. Fråga om nedsättning enligt 116 d § andra stycket skall prövas av länsrätten.

Den lokala skattemyndigheten skall ompröva sitt beslut i fråga om särskild avgift när taxeringsnämnden har ändrat sitt taxeringsbeslut. Omprövning skall också ske om den skattskyldige begär det eller skäl annars föreligger. Beslutet får dock inte omprövas av myndigheten om den skattskyldige har anfört besvär över det och särskilda skäl för omprövning inte föreligger. Den skattskyldige skall underrättas om möjligheten till omprövning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985 och tillämpas första gången i fråga om 1985 års taxering.

⁴ Senaste lydelse 1979: 175.

2 Förslag till

Lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272)

Härigenom föreskrivs att 22 § och 27 § 1 mom. uppbördslagen (1953: 272)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

22 §²

Lokal skattemyndighet beslutar i fråga om beräkning av preliminär A-skatt samt debitering av preliminär B-skatt och slutlig, kvarstående och tillkommande skatt. Lokal skattemyndighet fastställer också avgiftsunderlag för egenavgifter.

Beslut som avses i första stycket meddelas av den lokala skattemyndigheten i det fögderi där beskattningsorten är belägen. I fråga om fysisk person *eller* dödsbo beslutar dock lokala skattemyndigheten i det fögderi där hemortskommunen är belägen. Om sådan skattskyldig saknar hemortskommun *eller särskilda skäl annars föreligger*, beslutar lokala skattemyndigheten i *beskattningsort för den skattskyldige enligt föreskrifter som riksskatteverket meddelar*.

Beslut som avses i första stycket meddelas av den lokala skattemyndigheten i det fögderi där beskattningsorten är belägen. I fråga om fysisk person, dödsbo *eller familjestiftelse* beslutar dock lokala skattemyndigheten i det fögderi där hemortskommunen är belägen. Om sådan skattskyldig saknar hemortskommun beslutar lokala skattemyndigheten i *Stockholms fögderi*.

Länsstyrelsen medverkar i debiteringsarbetet enligt föreskrifter som meddelas av regeringen.

27 §

*1 mom.*³ Vid debitering av slutlig skatt skall iakttas:

att kommunal inkomstskatt uträknas med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller i beskattningsorten;

att kommunal inkomstskatt uträknas i en post, varvid skattebeloppet vid öretal över 50 avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt krontal;

att kommunal inkomstskatt debiteras med belopp som har uträknats av lokal skattemyndighet i det fögderi där beskattningsorten är belägen;

att egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan, varvid öretal bortfaller; samt

¹ Lagen omtryckt 1972: 75.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 771.

² Senaste lydelse 1981: 1156.

³ Senaste lydelse 1983: 1090.

att i 1 § nämnd annuitet eller, om skattskyldig har att erlagga flera annuiteter, summan av dessa påförs i helt antal kronor, varvid öretal bortfaller.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för år 1985 samt slutlig skatt på grund av 1985 års taxering.

3 Förslag till

Lag om tid för allmän fastighetstaxering

Härigenom föreskrivs att allmän fastighetstaxering enligt 1 kap. 7 § fastighetstaxeringslagen (1979: 1152) skall ske nästa gång år 1988 och därefter vart femte år.

Denna lag träder i kraft dagen efter den dag då lagen enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Genom lagen upphävs lagen (1983: 450) om tid för allmän fastighetstaxering.

FINANSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1984-03-08

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden I. Carlsson, Lundkvist, Feldt, Sigurdson, Gustafsson, Hjelm-Wallén, Peterson, Andersson, Boström, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Wickbom

Föredragande: statsrådet Feldt

Lagrådsremiss om slopande av särskild självdeklaration för fysiska personer

1 Inledning

Det råder allmän enighet om att deklara-tions- och taxeringsförfarandet är i stort behov av förenklingar och rationaliseringar. F.n. bedrivs ett omfattande arbete på detta område inom skatteförenklingskommittén (B 1982: 03), som inom kort väntas lägga fram förslag om ett förenklat deklara-tionsförfarande. Det är angeläget att man i avvaktan på en mer genomgripande förenklingsreform tar till vara de möjligheter som finns att förenkla och rationalisera inom ramen för nuvarande system. Jag avser att här lägga fram förslag om ett förenklat deklara-tions- och taxeringsförfarande rörande inkomster i annan kommun än hemortskommunen (s. k. utbo-kommun). Förslaget innebär dels att deklara-tionsbestyret förenklas för en stor grupp skattskyldiga dels att granskningsförfarandet underlättas för skatteadministrationen.

Förslag till ett förenklat förfarande i fråga om redovisning av inkomster i utbokommuner har förts fram vid flera tidigare tillfällen. Redan år 1963 upprättades en departementspromemoria i ämnet (Ds Fi 1963: 5). Det förslaget blev inte genomfört främst på grund av att man då saknade möjlighet att på maskinell väg sammanföra de olika debiteringarna till en skattsedel för slutlig skatt. Ett manuellt förfarande ansågs alltför betungande.

I och med att ADB infördes som hjälpmedel vid beskattningen öppnades praktiska möjligheter att utfärda endast en skattsedel för fysiska personer och dödsbon även om taxering åsatts i flera kommuner. Denna förenkling genomfördes fr. o. m. 1972 års taxering.

RS-utredningen aktualiserade år 1974 i sin rapport Rationalisering av

skatteadministrationen förslaget om att slopa de särskilda självdeklARATIONER, som skall lämnas i utbokommun. Efter ytterligare utredningsarbete föreslogs dock (RS-projektet delrapport 1976: 1) att slopandet av utbodeklARATIONERNA skulle uppskjutas till dess de register som krävs för att kontrollera dessa taxeringar lagts upp.

Riksskatteverket (RSV) har i en rapport Slopad utbotaxering (RSV Rapport 1983: 10) föreslagit att den särskilda deklARATIONSPLIKTEN för utbotaxering slopas. Förslaget innebär i korthet att såväl fysiska som juridiska personer skall redovisa även förvärvskällorna i andra kommuner i den självdeklARATION, som lämnas i hemortskommunen.

Rapporten har remissbehandlats. En sammanställning av remissyttrandena, vilken även innehåller en förteckning över remissinstanserna, har upprättats inom finansdepartementet och finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr 2393/83).

Innan jag går in närmare på RSV:s förslag skall jag redogöra för nuvarande ordning på området.

2 Nuvarande ordning

I fråga om deklARATIONSSKYLDIGHETEN gäller f. n. att en fysisk person skall lämna självdeklARATION i varje kommun där vederbörande är skattskyldig till kommunal inkomstskatt. Föreligger skattskyldighet i två kommuner skall således två deklARATIONER lämnas, vilket i regel också medför att två taxeringsnämnder skall bedöma den skattskyldiges självdeklARATIONER. En juridisk person skall lämna självdeklARATION i varje län där personen har inkomst. Bestämmelserna om deklARATIONSSKYLDIGHETEN och taxeringen när en person har inkomst i flera kommuner eller län innebär närmare bestämt följande.

Enligt 24 § taxeringslagen (1956:623), TL, skall fysisk person, dödsbo eller familjestiftelse (skattskyldiga som upptas i skattelängdens A-del) avge allmän självdeklARATION i hemortskommunen till ledning för taxering till statlig inkomstskatt och förmögenhetsskatt liksom för taxering till kommunal inkomstskatt i samma kommun. För den som saknar hemortskommun avges allmän självdeklARATION i det för riket gemensamma taxeringsdistriktet i Stockholm. Vidare skall i varje annan kommun, där det föreligger skattskyldighet till kommunal inkomstskatt, avlämnas särskild självdeklARATION.

Aktiebolag, ekonomiska föreningar m. fl. juridiska personer (B- och C-längdens skattskyldiga) avger allmän självdeklARATION inom det län där skattskyldighet till statlig inkomstskatt eller förmögenhetsskatt föreligger. Inom övriga län där sådana skattskyldiga skall taxeras till kommunal inkomstskatt avlämnas särskild självdeklARATION.

Sådana deklARATIONSSKYLDIGA som inte är skattskyldiga till statlig in-

komstskatt eller förmögenhetsskatt avlämnar bara särskild självdeklaration för taxering till kommunal inkomstskatt.

Den allmänna självdeklarationen ligger således till grund för taxering till statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt och kommunal inkomstskatt. Den särskilda självdeklarationen däremot ligger bara till grund för taxering till kommunal inkomstskatt. Inom vilken kommun en skattskyldig har att betala kommunalskatt är beroende av föreskrifterna i kommunalskattelagen (1928: 370), KL, om beskattningsort. Till viss kommun hänförs inkomst av jordbruksfastighet, annan fastighet och realisationsvinst vid avyttring av fastighet samt rörelse om den bedrivs från fast driftställe. Inkomst av förvärvskälla som inte anses lokaliserad till viss bestämd kommun, t. ex. tjänst, beskattas i den skattskyldiges hemortskommun eller om sådan saknas i Stockholm för gemensamt kommunalt ändamål.

Varje taxeringsnämnd verkställer taxering inom sitt taxeringsdistrikt. Om den statliga och kommunala beskattningen i sin helhet äger rum inom ett och samma taxeringsdistrikt sker taxering av en taxeringsnämnd med ledning av de uppgifter som den skattskyldige lämnar i den allmänna självdeklarationen. Medför KL:s bestämmelser om beskattningsort att en förvärvskälla vid taxeringen till kommunal inkomstskatt helt eller delvis skall beskattas inom en annan kommun måste den skattskyldige avge en eller flera särskilda självdeklarationer. Den skattskyldiges redovisning av en och samma förvärvskälla prövas i dessa fall av två, ibland flera taxeringsnämnder.

Skattsedel för preliminär skatt, slutlig skatt och tillkommande skatt för fysiska personer och dödsbon med hemortskommun i landet utfärdas av den lokala skattemyndigheten i det fögderi där hemortskommunen är belägen. För övriga skattskyldiga beslutar den lokala skattemyndigheten i det fögderi där beskattningsorten finns. Det innebär att skattsedel för sådana skattskyldiga utfärdas förutom i hemortskommunen även i varje utbokommun.

Besvär över taxeringsnämndens beslut anföras hos länsrätten i det län till vilket nämnden hör. Om en förvärvskälla i fråga om beskattningsort är att hänföra till skilda län skall besvär över taxeringen prövas av den mellankommunala skatterätten. Mellankommunala skatterätten prövar också besvär rörande frågan om i vilket län en skattskyldig skall taxeras.

Den som är redovisningsskyldig för mervärdeskatt skall anmäla sig för registrering hos länsstyrelsen i det län där verksamheten bedrivs. Skattskyldig anses i första hand bedriva verksamhet där styrelsen finns. För juridiska personer innebär det att registrering sker i det län där styrelsen har sitt säte. För fysiska personer gäller i första hand att registrering sker i det län där verksamheten drivs från fast driftställe eller om sådant saknas där den skattskyldige är bosatt. Fysisk person, som driver t. ex. jordbruk i annat län än det i vilket han är bosatt, registeras således i det län där jordbruksfastigheten är belägen.

3 Föredragandens överväganden

3.1 Allmänna synpunkter

RSV föreslår i rapporten att en skattskyldig skall lämna endast en självdeklaration även om han har inkomster i flera kommuner. Vidare föreslår verket att en enda taxeringsnämnd skall åsätta den skattskyldige alla ifrågakommande taxeringar.

Förslaget har fått ett mycket positivt mottagande. Samtliga remissinstanser tillstyrker förslaget.

För egen del får jag anföra följande.

Vid utformningen av de nuvarande reglerna om deklara-tions- och taxeringsförfarandet har stor betydelse tillmätts den särskilda kännedom som en taxeringsnämnd ansetts ha om förvärvskällor som är belägna inom dess verksamhetsområde. Kontrollsystemets utveckling och de krav som numera ställs på bokföring och andra uppgifter som grund för deklarationen har emellertid medfört att lokalkännedomen inte längre har samma betydelse för taxeringen som tidigare. Det moderna samhällets utveckling mot en koncentration av befolkningen till allt större bosättningscentra minskar också taxeringsnämndens möjlighet att ha personlig kännedom om de skattskyldiga inom distriktet. Lokalkännedomen har alltså under årens lopp minskat i betydelse för taxeringsarbetet. Samtidigt har kraven på förenklingar i skattesystemet vuxit sig allt starkare. Bl. a. har olägenheterna med att en och samma förvärvskälla skall redovisas i flera deklarationer och bedömas av olika taxeringsnämnder därvid kommit i blickpunkten.

Vid granskning av en särskild självdeklaration saknas sålunda i allmänhet vissa betydelsefulla uppgifter angående den skattskyldige såsom kontrolluppgifter, inkomster av andra förvärvskällor, förmögenhetsförhållanden m. m. Granskningen måste därför i många fall bli summarisk. Vidare kan nuvarande ordning medföra ett dubbelarbete för såväl de skattskyldiga som skattemyndigheterna genom förfrågningar från olika taxeringsnämnder beträffande en och samma sak. För att förhindra detta är visserligen granskningsrutinerna f. n. utformade så att det i första hand är taxeringsnämnden i hemortskommunen som skall ta initiativ till utredning, även i fråga om förvärvskällor i utbokommuner. Men det går givetvis inte att helt undvika dubbelarbete vid granskningen. Härtill kommer risken för att samma skattefråga bedöms på olika sätt av taxeringsnämnderna. Det nuvarande systemet kräver också ett relativt omfattande underrättelseförfarande mellan de olika nämnderna.

Av det anförda framgår att ett slopande av utbotaxeringen enligt RSV:s förslag innebär klara fördelar för såväl de skattskyldiga som taxeringsmyndigheterna. De skattskyldiga kan redovisa sina beskattningsförhållanden i en och samma deklaration och taxeringsmyndigheterna får därigenom också ett bättre beslutsunderlag. Dubbelarbete och oenhetlighet vid taxe-

ringen undviks och det särskilda underrättelseförfarandet mellan nämnderna kan slopas. En förenklingsreform rörande utbotaxeringen skulle därför vara ett mycket viktigt steg i den förenklingsprocess av gransknings- och taxeringsförfarandet som nu måste komma till stånd. Det bör påpekas att vid 1982 års taxering uppgick antalet särskilda självdeklARATIONER till ca 680 000, varav 470 000 avsåg en- eller tvåfamiljsfastigheter.

Samtidigt är det angeläget att framhålla att ett slopande av utbotaxeringen inte behöver innebära att man går miste om lokalkännedomen. Denna kan tillgodoföras taxeringsmyndigheterna genom olika former av samrådsförfaranden.

Jag kommer således fram till att RSV:s förslag bör läggas till grund för ett förenklat deklaraTIONS- och taxeringsförfarande rörande inkomster i utbokommuner. Mina förslag avviker emellertid på några väsentliga punkter från RSV:s förslag, bl. a. när det gäller frågan om det nya förfarandet skall omfatta även juridiska personer. Jag skall i det följande behandla detta.

3.2 Tillämpningsområdet

RSV föreslår att de särskilda självdeklARATIONERNA slopas för samtliga skattskyldiga och att inkomsterna i utbokommunerna i stället redovisas i den allmänna självdeklARATIONEN.

Som jag nämnt har förslaget att slopa de särskilda självdeklARATIONERNA fått ett mycket positivt mottagande. Ett par remissinstanser ifrågasätter dock om inte omläggningen borde samordnas med den aviserade reformen om slopande av den kommunala taxeringen för juridiska personer.

För egen del vill jag anföra följande.

Jag är som jag nyss har sagt i princip positiv till ett slopande av de särskilda självdeklARATIONERNA. En sådan omläggning kan dock inte ses isolerad utan som ett par remissinstanser har påpekat måste hänsyn tas också till andra planerade reformer på detta område. Jag tänker närmast på den omläggning av beskattningen för aktiebolag m. fl. juridiska personer som tagits upp i prop. 1983/84: 133 om kommunalekonomiska frågor inför år 1985. Det torde inte vara rationellt att för dessa kategorier skattskyldiga genomföra ett nytt system med bl. a. blanketter och rutiner som endast skulle äga bestånd under en kort tid för att därefter ersättas med ett nytt system, där kommunalskatten helt utmönstras. Jag är därför inte beredd att nu föreslå någon omläggning av taxeringsförfarandet för denna grupp. Däremot finns det inget som hindrar att omläggningen genomförs i fråga om skattskyldiga som inte berörs av den föreslagna reformen. UtbodeklARATIONERNA bör med andra ord slopas för A-längdens skattskyldiga.

Jag föreslår således att A-längdens skattskyldiga, dvs. fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser, skall fullgöra deklARATIONSSKYLDIGHETEN genom att lämna allmän självdeklARATION. Jag föreslår att 24 § 3 mom. och 25 § TL ändras i enlighet härmed.

3.3 Taxeringsnämndernas verksamhetsområden m. m.

RSV:s förslag innebär att A-längdens skattskyldiga skall åsättas taxering av endast en taxeringsnämnd, i regel taxeringsnämnden i hemortskommunen. Denna nämnd föreslås åsätta all ifrågakommande taxering både till statlig och kommunal inkomstskatt samt till statlig förmögenhetsskatt. Taxeringsnämnden i hemortskommunen skall således besluta om taxering såväl i hemortskommunen som i utbokommun.

Jag är i likhet med remissinstanserna positiv till förslaget och föreslår att det genomförs.

I det gemensamma distriktet har det hittills förekommit dels taxering till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt av skattskyldiga som saknar hemortskommun i riket, dels taxering till kommunal inkomstskatt som skall ske för gemensamt kommunalt ändamål. Som exempel på inkomster som skall beskattas för gemensamt kommunalt ändamål kan nämnas tjänsteinkomster som tillkommer en fysisk person som saknar hemortskommun i riket. Däremot skall en fysisk person som saknar hemortskommun och som har inkomst av jordbruksfastighet, annan fastighet, rörelse som bedrivs från fast driftställe eller realisationsvinst vid avyttring av fastighet f.n. taxeras för sådan inkomst av taxeringsnämnden i det distrikt där förvärvskällan är belägen. Den gemensamma nämnden bör nu enligt RSV:s förslag verkställa all ifrågakommande taxering till kommunal inkomstskatt för de av A-längdens skattskyldiga, vilka saknar hemortskommun i riket. Jag biträder förslaget. Det innebär att taxeringen även för denna kategori koncentreras till en taxeringsnämnd.

Vid inflyttning till eller utflyttning från Sverige förekommer ofta att taxering till kommunal inkomstskatt skall åsättas både i hemortskommunen och i det för riket gemensamma distriktet. I överensstämmelse med förslaget om att en nämnd skall ombesörja den skattskyldiges samtliga taxeringar bör även personer som flyttar till eller från Sverige taxeras av endast en taxeringsnämnd. Jag föreslår att taxeringsnämnden i hemortskommunen får ombesörja även taxeringen för gemensamt kommunalt ändamål i nu angivna fall.

Vad jag nu har anfört om att sammanföra all taxering av en skattskyldig till en taxeringsnämnd föreslås komma till uttryck i 4 § TL.

En konsekvens av mina förslag om taxeringen är att beslut om skattetilllägg och förseningsavgift bör fattas av den lokala skattemyndigheten i hemortskommunen. Detta gäller även om förvärvskällan är belägen i en kommun som inte omfattas av fögderiet. Vad som sagts nu gäller givetvis endast skattskyldiga som hänförs till A-längden.

Det jag nu har anfört medför ändring i 116 j § TL. Jag vill i sammanhanget ta upp en annan fråga som rör denna paragraf. I 72 b § TL finns bestämmelser om den lokala skattemyndighetens skyldighet att göra sådana ändringar i inkomst- och förmögenhetstaxeringen som föranleds av

att fastighetstaxeringen ändras. Ett förtydligande bör göras i 116 j § TL i fråga om behörigheten för lokal skattemyndighet att besluta om särskild avgift även för dessa fall. Jag förordar att 116 j § TL ändras i enlighet härmed.

3.4 Taxeringsnämndernas sammansättning och arbetsformer

RSV föreslår ingen ändring av reglerna om taxeringsnämndernas sammansättning eller formerna för att utse ledamöterna. Verket konstaterar att det redan i dag görs avsteg från principen att varje kommun som omfattas av en taxeringsnämnds arbetsområde skall vara representerad i nämnden. Så kan vara fallet när en särskild nämnd omfattar flera kommuner, eftersom antalet ledamöter är begränsat till åtta. Bl. a. mot den bakgrunden anser verket att det inte finns anledning att hysa betänkligheter mot att representation från utbokommunen inte kommer att kunna tillgodoses när utbotaxeringen fastställs av taxeringsnämnden i hemortskommunen.

De flesta remissinstanserna ansluter sig till RSV:s bedömning. Jag delar uppfattningen att förslaget inte bör medföra någon ändring i fråga om taxeringsnämndernas sammansättning eller formerna för utseende av ledamöterna. Kommunerna har möjlighet att bevaka sin beskattningsrätt genom besvärshäns. Det förutsätter dock att kommunerna i lämplig form underrättas om de taxeringsbeslut som avser förvärvskälla inom kommunerna men som beslutats av taxeringsnämnd i annan kommun. Närmare föreskrifter om detta bör meddelas i taxeringskungörelsen (1957: 513), TK.

RSV förutsätter i rapporten att taxeringsnämnderna vid behov skall samråda. Det gäller t. ex. i fråga om skattskyldiga som är delägare i en förvärvskälla och taxeras av olika taxeringsnämnder. Närmare bestämmelser om detta bör enligt RSV tas in i TK.

Som jag tidigare har nämnt är det viktigt att lokalkännedom så långt som möjligt tillvaratas vid taxeringen genom att granskningsorganen i lämpliga former samarbetar. Redan nu finns det möjlighet att begära bistånd t. ex. av länsstyrelsen i ett annat län för det fall att en mer djupgående granskning av en förvärvskälla utom hemortslänet visar sig vara nödvändig. Det ankommer på regeringen att utfärda de föreskrifter om samråd och samarbete som kan behövas med anledning av den nya ordningen.

3.5 Debitering av skatt m. m.

RSV föreslår att debitering av skatt för alla skattskyldiga skall beslutas av den lokala skattemyndigheten i det fögderi där hemortskommunen är belägen. För den som saknar hemortskommun föreslås att debiteringen beslutas av den lokala skattemyndigheten i Stockholm.

Förslagen har lämnats utan erinran av remissinstanserna.

Som jag tidigare har sagt tar jag i detta sammanhang inte upp förslaget i

fråga om B- och C-längdens skattskyldiga. Däremot biträder jag RSV:s förslag vad gäller skattskyldiga som hänförs till A-längden. Jag föreslår således att beslut i fråga om debitering av skatt för familjestiftelser skall meddelas av den lokala skattemyndigheten i hemortskommunen i enlighet med vad som redan gäller för fysiska personer och dödsbon. Saknas hemortskommun skall den lokala skattemyndigheten i Stockholm besluta om debiteringen. Detta följer av att taxeringen av dem som saknar hemortskommun föreslås ske i det gemensamma distriktet i Stockholm. Bestämmelser om detta föreslås i 22 § uppbördslagen (1953: 272), UBL.

RSV föreslår också en mindre ändring i 27 § 1 mom. UBL.

I 27 § 1 mom. UBL föreskrivs bl. a. att det vid gemensam debitering av skatt ankommer på den lokala skattemyndigheten i beskattningsorten att göra uträkningen av den kommunala skatt som utgår på grund av taxeringen där. Mot bakgrund av att taxeringen enligt förslaget skall verkställas av taxeringsnämnden i hemortskommunen föreslår jag i likhet med RSV att denna bestämmelse utgår.

RSV föreslår att reglerna om besvärsförfarandet lämnas oförändrade.

Jag ansluter mig till RSV:s ståndpunkt. Jag vill dock påpeka att mina förslag om taxeringsnämndernas verksamhetsområden får vissa konsekvenser också i fråga om länsrätternas verksamhetsområden. Ligger hemortskommunen och beskattningsorten i skilda län skall taxeringen till statlig inkomstskatt resp. taxeringen till kommunal inkomstskatt f. n. överklagas till olika länsrätter, men i fortsättningen till en och samma länsrätt. Däremot skall frågor rörande taxering av förvärvskälla som i fråga om beskattningsort är att hänföra till skilda län liksom hittills överklagas hos mellankommunala skatterätten. Det bör dock påpekas att mellankommunala skatterättens ställning kan komma att omprövas i samband med omläggningen av beskattningen för juridiska personer.

3.6 Registrering till mervärdeskatt

RSV hänvisar i rapporten till tidigare utredningar som har betonat det starka sambandet mellan inkomstskatt och mervärdeskatt. Enligt RSV:s mening är det angeläget att det skapas förutsättningar för en bättre samordning mellan dessa skatteslag än den som f. n. råder. Kontrollåtgärder rörande mervärdeskatten förutsätter ofta tillgång till den skattskyldiges självdeklaration. RSV föreslår därför att bestämmelserna i lagen (1968: 430) om mervärdeskatt ändras så att registreringslän för den som är redovisningsskyldig för mervärdeskatt blir den redovisningsskyldiges hemortslän. På så sätt underlättas enligt RSV en samordnad granskning av inkomstdeklarationer och mervärdeskattedeklarationer.

Flera remissinstanser avstyrker förslaget i denna del. Bl. a. framhålls att den nödvändiga samordningen kan upprätthållas genom att deklarationerna rekvideras mellan länen på samma sätt som f. n. sker mellan enheter och

myndigheter inom länet. En remissinstans ifrågasätter lämpligheten av förslaget med hänsyn till att kontroll- och revisionssvårigheterna ökar i fråga om enskilda näringsidkare och delägare i handelsbolag. Några remissinstanser framhåller att rapporten inte tillräckligt analyserat vilka effekter som förslaget kommer att medföra. De anser att förslaget inte bör föranleda någon åtgärd utan kompletterande utredningsarbete.

Jag delar uppfattningen att frågan om mervärdeskatteregistreringen bör övervägas ytterligare. Jag är därför f.n. inte beredd att förorda någon ändring i detta avseende.

3.7 Ikraftträdande m. m.

Det nya förfarandet bör tillämpas fr.o.m. 1985 års taxering. Äldre bestämmelser bör fortfarande gälla i fråga om skatt m.m. på grund av taxeringar tidigare år.

Enligt RSV:s rapport beräknas reformen medföra ett behov av en mindre personalförstärkning i det för riket gemensamma taxeringsdistriktet. Några närmare beräkningar av resursbehovet har dock inte gjorts. Jag avser återkomma till frågan i ett senare sammanhang.

4 Upprättade lagförslag

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623),
2. lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272).

Förslagen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*.¹

5 Hemställan

Jag hemställer att lagrådets yttrande inhämtas över lagförslagen.

6 Beslut

Regeringen beslutar i enlighet med föredragandens hemställan.

¹ Bilagan har uteslutits här med undantag av förslaget till lag om ändring i taxeringslagen, av vilket här återges 4 §. I övriga delar är bilagan likalydande med de förslag som är fogade till propositionen.

Bilaga 1
Utdrag av de till
lagrådet remitterade
förslagen

1 Förslag till**Lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623)**

Härigenom föreskrivs — — .

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*4 §²

Län indelas i *lokala taxeringsdistrikt* och *särskilda taxeringsdistrikt*.

Lokalt taxeringsdistrikt omfattar kommun eller del av kommun. För varje lokalt taxeringsdistrikt skall finnas en lokal taxeringsnämnd som verkställer taxering *inom distriktet*, om *ej* annat följer av tredje eller fjärde stycket.

Lokalt taxeringsdistrikt omfattar kommun eller del av kommun. För varje lokalt taxeringsdistrikt skall finnas en lokal taxeringsnämnd som, om *inte* annat följer av tredje eller fjärde stycket, verkställer taxering av *fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser som med tillämpning av bestämmelserna om hemortskommun i 66 § kommunalskattelagen (1928:370) hör till distriktet*.

Särskilt taxeringsdistrikt omfattar kommun, del av kommun eller flera kommuner. Kommun eller del av kommun får ingå i två eller flera särskilda taxeringsdistrikt. För varje särskilt taxeringsdistrikt skall finnas en särskild taxeringsnämnd, som verkställer *taxering inom distriktet*. I *särskilt taxeringsdistrikt* skall, om *ej* annat följer av fjärde stycket, *taxeras* fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser, vilkas inkomstförhållanden är mera invecklade *samt* andra skattskyldiga än fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser. Till sådant distrikt får också hänföras annan skattskyldig än som nu har sagts om det är påkallat med hänsyn till taxeringsarbetet.

Särskilt taxeringsdistrikt omfattar kommun, del av kommun eller flera kommuner. Kommun eller del av kommun får ingå i två eller flera särskilda taxeringsdistrikt. För varje särskilt taxeringsdistrikt skall finnas en särskild taxeringsnämnd. *Denna nämnd* verkställer, om *inte* annat följer av fjärde stycket, *dels* taxering av fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser *som med tillämpning av bestämmelserna om hemortskommun i 66 § kommunalskattelagen hör till distriktet och vilkas inkomstförhållanden är mera invecklade, dels taxering inom distriktet* av andra skattskyldiga än fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser. Till sådant distrikt får också hänföras annan skattskyldig än som nu har sagts om det är påkallat med hänsyn till taxeringsarbetet.

² Senaste lydelse 1978: 928.

Nuvarande lydelse

Hela riket utgör ett gemensamt taxeringsdistrikt, i vilket gemensam taxeringsnämnd verkställer dels taxering till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt av skattskyldiga, som saknar hemortskommun i riket, dels taxering till kommunal inkomstskatt, som skall ske för gemensamt kommunalt ändamål. Taxering för gemensamt kommunalt ändamål anses ske för beskattning i särskild kommun.

Föreslagen lydelse

Hela riket utgör ett gemensamt taxeringsdistrikt. I distriktet verkställer gemensam taxeringsnämnd taxering av fysisk person, dödsbo och familjestiftelse, som saknar hemortskommun i riket. Sådan nämnd verkställer också dels taxering till kommunal inkomstskatt, som skall ske för gemensamt kommunalt ändamål, av andra skattskyldiga än fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser, dels taxering till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt av sådana skattskyldiga om de saknar hemortskommun i riket. Taxering för gemensamt kommunalt ändamål anses ske för beskattning i särskild kommun.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva om indelning i taxeringsdistrikt och om taxeringsnämnds verksamhetsområde med avvikelser från vad som eljest följer av denna paragraf.

LAGRÅDET

Utdrag
PROTOKOLL
vid sammanträde
1984-04-02

Närvarande: f. d. regeringsrådet Paulsson, regeringsrådet Mueller, justitierådet Jermsten.

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 8 mars 1984 har regeringen på hemställan av statsrådet och chefen för finansdepartementet Feldt beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623),
2. lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272).

Förslagen har inför lagrådet föredragits av kammarrättsassessorn Per-Erik Nistér.

Förslagen föranleder följande yttrande av *lagrådet*:

Lagen om ändring i taxeringslagen

4 §

Förslagen beträffande förevarande paragraf avser att ge uttryck för de ändringar i taxeringsnämndernas behörighet, som är en följd av den tilltänkta reformen. Såvitt gäller tredje stycket kommer den åsyftade innebörden emellertid enligt lagrådets mening inte fram med erforderlig tydlighet; sålunda synes det i lagtexten använda uttrycket "taxering inom distriktet" inte ge ett tillfredsställande uttryck för vad som avses, nämligen taxering i sådant fall då beskattningsorten är belägen inom den kommun, med vilken den aktuella taxeringsnämnden har samband. Lagrådet förordar därför att stycket ges förslagsvis följande utformning: "Särskilt taxeringsdistrikt omfattar kommun, del av kommun eller flera kommuner. Kommun eller del av kommun får ingå i två eller flera särskilda taxeringsdistrikt. För varje särskilt taxeringsdistrikt skall finnas en särskild taxeringsnämnd. Denna nämnd verkställer, om inte annat följer av fjärde stycket, taxering av andra skattskyldiga än fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser, dels till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt om den skattskyldige med motsvarande tillämpning av bestämmelserna om hemortskommun skall anses höra till distriktet, dels till kommunal inkomstskatt för inkomst, som enligt bestämmelserna om beskattningsort i kommunalskattelagen (1928: 370) skall utgå till kommun, som ingår i distriktet. Sådan taxeringsnämnd verkställer också taxeringen av skattskyldiga, som avses i andra stycket, om inkomstförhållandena är mera invecklade eller om det är påkallat av taxeringsarbetet. Finns flera särskilda taxeringsdistrikt inom

samma kommun skall taxeringen enligt detta stycke verkställas av den särskilda taxeringsnämnden för det distrikt, till vilken den skattskyldige skall anses höra.”

Lagen om ändring uppbördslagen

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

FINANSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1984-04-05

Närvarande: statsrådet Lundkvist, ordförande, och statsråden Feldt, Sigurdson, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, Andersson, Bostrom, Göransson, Gradin, R. Carlsson, Holmberg, Thunborg

Föredragande: statsrådet Feldt

Proposition om slopande av särskild självdeklaration för fysiska personer, m. m.

1 Anmälan av lagrådsyttrande

Föredraganden anmäler lagrådets yttrande¹ över förslag till

1. lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623),
2. lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272).

Föredraganden redogör för lagrådets yttrande och anför. Lagrådet har i förtydligande syfte föreslagit en annan utformning av 4 § tredje stycket TL. Jag biträder lagrådets uppfattning att paragrafen bör ges en tydligare formulering. Den av lagrådet föreslagna lydelsen bör dock jämkas något. Utöver dessa ändringar bör också vissa andra jämkningar av redaktionell art vidtas i samma paragraf.

2 Ytterligare framflyttning av tidpunkten för nästa allmänna fastighetstaxering

Jag vill också i detta sammanhang ta upp en fråga om framflyttning av tidpunkten för nästa allmänna fastighetstaxering. Detta förslag är av sådan beskaffenhet att lagrådsgranskning inte kan anses påkallad.

Enligt huvudregeln i 1 kap. 7 § fastighetstaxeringslagen (1979: 1152) skall allmän fastighetstaxering äga rum vart femte år. Vid de senaste allmänna fastighetstaxeringarna har dock denna tidsintervall förskjutits något. Sålunda genomfördes den allmänna fastighetstaxering som rätteligen skulle ha skett år 1980 först ett år senare, dvs. år 1981. Den därpå följande allmänna fastighetstaxeringen borde således ha ägt rum under år 1986. Under år 1983 beslöts emellertid att skjuta på denna tidpunkt till år

¹ Beslut om lagrådsremiss fattat vid regeringssammanträde den 8 mars 1984.

1987 (prop. 1982/83: 157, SkU 50, rskr 366, SFS 1983: 450). Frågan har nu uppkommit om ytterligare framflyttning av tidpunkten för den närmast aktuella fastighetstaxeringen.

Anledningen till att 1980 års allmänna fastighetstaxering flyttades fram var bl. a. att denna skulle ha ägt rum under samma år som det nya taxeringsförfarandet i första instans, den s. k. RS-reformen, genomfördes. Som skäl för åtgärden att uppskjuta 1986 års allmänna fastighetstaxering åberopades bl. a. att förberedelse- och taxeringsarbetet skulle komma att infalla under en period då den inkomstskattereform som beslutades under år 1982 genomförs. Reformen genomförs successivt vid 1984–1986 års taxeringar som därför kommer att bli särskilt arbetskrävande. Om en allmän fastighetstaxering skulle ha ägt rum år 1986 så skulle det ha inneburit en ytterligare belastning för skatteadministrationen under denna tid. En framflyttning av den allmänna fastighetstaxeringen ansågs väsentligt underlätta arbetssituationen för berörd personal och myndigheter.

De allmänna fastighetstaxeringarna föregås av omfattande och arbetskrävande förberedelser där flera myndigheter är inblandade. Såväl lokala skattemyndigheter, länsstyrelser som riksskatteverket berörs. Förberedelserna påbörjades ett par år före tidpunkten för den faktiska fastighetstaxeringen. För att en allmän fastighetstaxering skall kunna genomföras under år 1987 bör förberedelserna inledas under våren 1984 och vara slutförda senast vid deklarationstidpunkten den 18 september 1986. Taxeringsarbetet pågår därefter fram till den 5 maj 1987.

Som framgår av detta tidsschema kan de nyss redovisade skälen för ett uppskjutande av 1986 års allmänna fastighetstaxering delvis åberopas även till stöd för en framflyttning av 1987 års fastighetstaxering. Härtill kommer att 1976 års fastighetstaxeringskommitté (Fi 1976: 05) under våren 1984 väntas avlämna ett betänkande om en s. k. rullande fastighetstaxering. Det system som väntas föreslås av kommittén skulle bl. a. innebära att taxeringsvärdena omräknades med hänsyn till prisutvecklingen. En annan kommitté, bostadskommittén (Bo 1982: 02), ser f. n. över frågor om bostadsbeskattningen. Enligt direktiven för den kommittén bör de synpunkter som fastighetstaxeringskommittén kommer att redovisa vara av intresse för bostadskommitténs arbete. Jag anser att det är lämpligt att avvakta resultatet av dessa utredningars överväganden innan förberedelserna för en ny allmän fastighetstaxering påbörjas. Enligt min mening är det därför påkallat med ytterligare ett års uppskov – till år 1988 – med den allmänna fastighetstaxeringen.

Jag vill avslutningsvis nämna något om de ekonomiska konsekvenserna av en sådan framflyttning.

Om man utgår från en marknad med stigande fastighetspriser och därmed också höjning av de taxeringsvärden som skulle ligga till grund för inkomstbeskattningen så skulle det allmänna få vidkännas inkomstbortfall om höjningen av taxeringsvärdena effektuerades ett år senare än som

ursprungligen planerats. Samtidigt skulle dock viss kompensation härför erhållas om fastighetspriserna fortsatte att stiga och detta återspeglades i än högre taxeringsvärden vid den uppskjutna fastighetstaxeringen. Det är alltid vanskligt att försöka bedöma hur en framtida prisutveckling kan tänkas bli. Den prisstatistik som finns att tillgå visar dock att prisutvecklingen på fastigheter varit mycket måttlig sedan år 1979 (= värdetidpunkten för 1981 års allmänna fastighetstaxering). Jag ser därför inte någon anledning att från ekonomiska utgångspunkter hysa några betänkligheter mot en framflyttning av fastighetstaxeringen.

I enlighet med det anförda föreslår jag därför att nästa allmänna fastighetstaxering flyttas framåt i tiden ännu ett år. Nästa allmänna fastighetstaxering skall då ske år 1988 och därefter vart femte år. Detta bör ske genom en ny lag om tid för allmän fastighetstaxering.

3 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att anta

dels de av lagrådet granskade lagförslagen med vidtagna ändringar,

dels ett inom finansdepartementet upprättat förslag till lag om tid för allmän fastighetstaxering.

Ärendet bör behandlas under innevarande riksmöte.

4 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

Innehållsförteckning

Propositionen	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Lagförslag	2
Utdrag av protokoll vid regeringssammanträde den 8 mars 1984	9
1 Inledning	9
2 Nuvarande ordning	10
3 Föredragandens överväganden	12
3.1 Allmänna synpunkter	12
3.2 Tillämpningsområdet	13
3.3 Taxeringsnämndens verksamhetsområden m. m.	14
3.4 Taxeringsnämndens sammansättning och arbetsformer	15
3.5 Debitering av skatt m. m.	15
3.6 Registrering till mervärdesskatt	16
3.7 Ikraftträdande m. m.	17
4 Upprättade lagförslag	17
5 Hemställan	17
6 Beslut	17
Bilaga 1 Utdrag av de till lagrådet remitterade lagförslagen	18
Utdrag av lagrådets protokoll den 2 april 1984	20
Utdrag av protokoll vid regeringssammanträde den 5 april 1984	22
1 Anmälan av lagrådsyttrande	22
2 Ytterligare framflyttning av tidpunkten för nästa allmänna fastig- hetstaxering	22
3 Hemställan	24
4 Beslut	24

